

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, om Oprettelse af mindre Landbrug m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 907).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg skal over for det høje Landsting anbefale Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, om Oprettelse af mindre Landbrug m. m.

Lovforslaget er vedtaget af Folketinget og gaar ud paa en Forlængelse af Loven, gældende for 1 Aar. Som ærede Medlemmer vil se, foreslaas det at give de samme Bevillinger for Finansaaet 1946—47, som Tilfældet var i de foregaaende Finansaar. Dette letter Forberedelserne med Hensyn til Oprettelse af nye Brug i Sommeren 1946. Der foreligger fra Jordlovsudvalget en enstemmig Indstilling om at forlænge denne Lov uændret, da der i Øjeblikket maa siges at raade en vis Uklarhed med Hensyn til Fremtiden og hvad dermed staar i Forbindelse. Jeg har fulgt denne Indstilling i det foreliggende Lovforslag, hvorefter eventuelt mere indgribende Ændringer foreslaas udskudt til næste Rigsdagssamling.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Kr. Johansen: Selve Lovforslagets Indhold giver ikke Anledning til mange Bemærkninger, idet det kun drejer sig om at forlænge den nugældende Lov 1 Aar.

I Bemærkningerne til Lovforslaget siges det, at mere gennemgribende Ændringer foreslaas udskudt til den kommende Rigsdagssamling. Jeg vil ikke bebrejde hverken Jordlovsudvalget eller den højtærede Landbrugsminister, at de nøjes med at fremsætte det Forslag; det vil under de nuværende Forhold ikke være rimeligt at forlange mere. Jeg vil imidlertid gerne pege paa, at Tiden dog vist snart maa være inde til mere gennemgribende Ændringer i Udstykningslovgivningen.

Loven af 1943 indeholder med Hensyn til den Støtte, der ydes økonomisk, saa gode Vilkaar, baade hvad angaar Laan, Rentefrihed og Rentenedsættelse, at det

vist næppe kan være den Del af Lovens Indhold, der har virket hemmende paa Udstykningen. Det er andre Forhold, der her har gjort sig gældende, dels det, at det har været vanskeligt at skaffe Materialer, og endnu mere det, at det har været vanskeligt at fremskaffe Jord. Det er jo nemlig saadan, at under en Højkonjunktur, som vi kan sige vi har haft i de sidste Aar, er der ingen, der vil sælge Jord; de store Landbrugere, som man særlig maatte regne med i denne Forbindelse som Afhændere af Jorden, vil hellere købe mere til, end de vil sælge den Jord, de har, og det er vel nok den væsentligste Aarsag til, at Udstykningen er gaaet i Staa i saa stor Udstrækning, som det er sket.

Selv om man ikke kan regne med, at der fortsat vil være Højkonjunkturer som nu, tror jeg dog, det vil være nødvendigt, naar denne Lov skal tages op til en virkelig omfattende Revision, da at se at finde Udveje til at skaffe den nødvendige Jord frem. Det maa være det, der bliver Hovedbestemmelsen i det Lovforslag, som vi forhaabentlig i den kommende Rigsdagssamling skal behandle.

Jeg fremsætter ikke disse Bemærkninger for at fremkalde Diskussion derom paa nærværende Tidspunkt — det vilde være ret overflødigt, da det kun drejer sig om et Lovforslag som det foreliggende. I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtigst muligt.

Bækgaard: Det er gaaet nu i de senere Aar, som det gik under den forrige Verdenskrig, at Udstykningen er blevet mindre og mindre og næsten er gaaet helt i Staa. Derfor er det ogsaa naturligt, at der forhandles om en Revision af Loven, forhandles om, hvad der kan gøres lovgivningsmæssigt set for at faa det hele i Gang igen. Som det er fremhævet her, hersker der ikke saa lidt Uklarhed i den Retning med Hensyn til, hvad det er der tiltrænges for at faa mere Gang i Udstykningen, og derfor har man foreslaaet, at den mere gennemgribende Revision udskydes et Aar.

Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale denne Udskydelse. Det er ganske naturligt, at man samtidig forlænger den Bevilling, der er givet til at gøre visse Forberedelser til Udstykning; ellers staar man paa bar Grund, naar Tiden kommer.

Alt i alt kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.